

Landschap met een verhaal

De leegte binnen het landschap van de Stelling van Amsterdam is allesbehalve toevallig. Rondom de forten lagen onzichtbare verboden kringen. Het was van groot belang dat er vanaf de forten een vrij zicht was om de vijand te kunnen zien aankomen en om geweren te kunnen gebruiken.

Daarom werd in 1853 een speciale wet ingevoerd: de Kringenwet. Tot 300 meter rond de forten mocht alleen met hout worden gebouwd, en alleen als er toestemming was van de minister van oorlog. Tot 600 meter waren er restricties voor het gebruik van steen en voor de hoogte van de bebouwing, en tot 1000 meter was bebouwing wel toegestaan, maar kon deze bij militair bevel worden afgebroken. Deze wet had vooral veel invloed op het landschap en de stedelijke ontwikkeling na de Tweede Wereldoorlog. Rond een deel van de forten zijn nog altijd houten huizen te vinden.

Op fortterreinen vind je specifieke bomen en struiken. Over die beplanting is vroeger goed nagedacht. Zo werden dichte hagen met doornige struiken als een natuurlijk prikkeldraad gebruikt. Knotwilgen op de wallen zorgden ervoor dat het risico op verzakkingen werd verminderd. Populieren, wilgen en andere opgaande bomen onttrokken het fort aan het zicht van de vijand. Langs de liniewallen en toegangswegen werden vaak eiken geplant. Door de bomen langs de omliggende wegen om te zagen kon je de doorgang voor de vijand blokkeren.

Foto's: Martin van Lokven, Wiebe de Jager, Ruud van Koten (Thealps Photoblog), Hanno Lans

STELLING SCHATTEN

Gemeente Haarlem

**HOLLANDSE
WATERLINIES**
UNESCO WERELDERFGOED

unesco
Werelderfgoed

WATER ALS BONDGENOOT

Waar water voor Nederland vaak een bedreiging vormde, werd het binnen de Stelling van Amsterdam (onderdeel van het UNESCO Werelderfgoed Hollandse Waterlinies), juist ingezet als bondgenoot. Als afschrikmiddel tegen een mogelijke buitenlandse inval. Met behulp van een ingenieus watermanagementsysteem en een netwerk van rivieren, sluizen, dijken en kanalen kon het land in korte tijd gecontroleerd onder water worden gezet. Zo konden we de vijand verrassen en diens aanval vertragen.

In de huidige gemeente Haarlem konden met dit watermanagementsysteem, bij een vijandige aanval, de volgende polders onder water gezet worden:

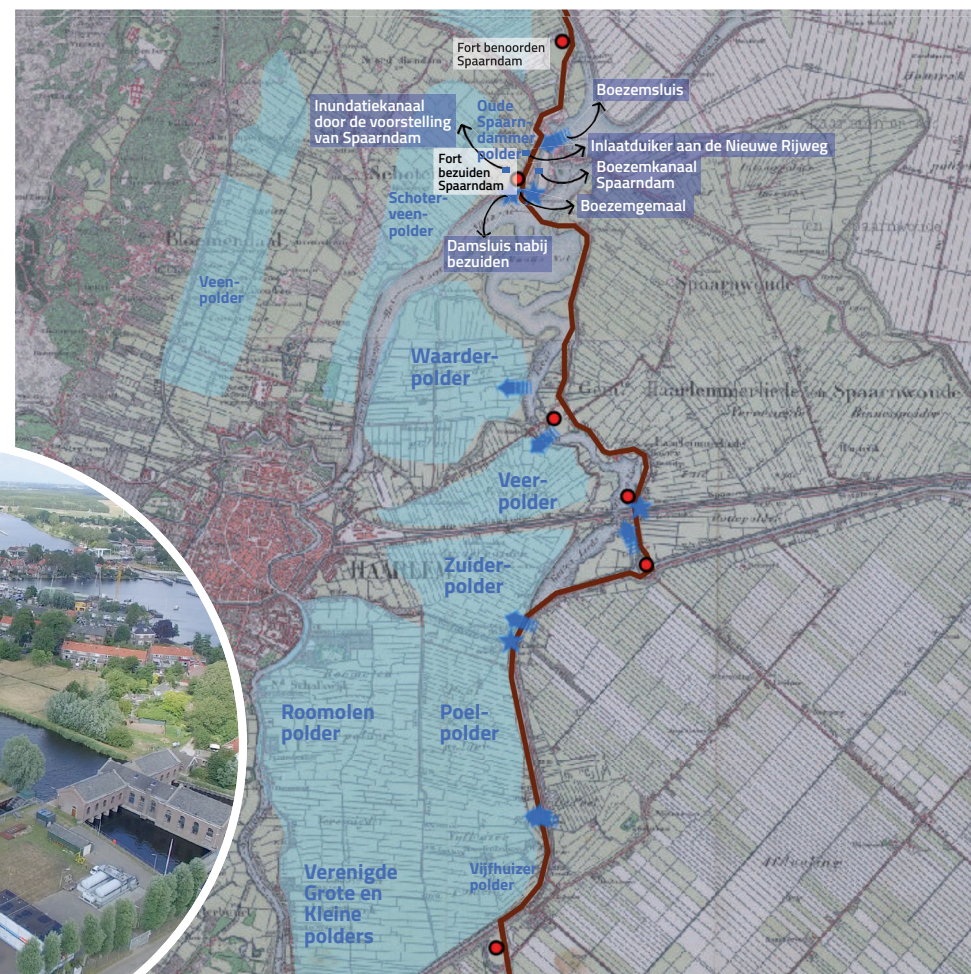
- **Vijfhuizer polder**
- **Verenigde Grote en Kleine polders**
- **Roomolen polder**
- **Poelpolder**
- **Zuiderpolder**
- **Veerpolder**
- **Waarderpolder**
- **Schoterveenpolder (Huidige Hekslootpolder)**
- **Veenpolder**
- **Oude Spaarndammer polder**

Verschillende waterwerken hebben nog steeds een functie in het watermanagement van vandaag. Ze helpen om het land te beschermen tegen water en soms ook tegen droogte. De volgende watermanagementonderdelen zijn in de gemeente Haarlem nog herkenbaar:

- **Boezemgemaal Spaarndam** – inundatiegemaal voor de Oude Spaarndammerpolder.
- **Boezemkanaal Spaarndam** – vervoerder van inundatiewater voor het onder water zetten van de polders.
- **Boezemsluis** – waterkering voor de Oude Spaarndammerpolder.
- **Damsluis aan de Heksloot nabij het Spaarne** – waterkering om de Oude Spaarndammer polder onder water te zetten.
- **Damsluis nabij Boezemgemaal** – Toevoer van water om de Oude Spaarndammerpolder onder water te zetten.
- **Inlaatduiker aan de Nieuwe Rijkweg** – inlaat om de Oude Spaarndammerpolder onder water te zetten.
- **Inundatiekanaal door de voorstelling van Spaarndam** – doorvoer van water om de Oude Spaarndammerpolder onder water te zetten.

Scan de QR-code en bekijk de animatie over de werking van het watermanagementsysteem van de Hollandse Waterlinies

Liniewallen zijn aangelegde wallen en kades om het inundatiewater tegen te houden en om erachter wapens op te stellen. Naast een militaire functie vervulden deze wallen vaak ook een reguliere functie in de waterhuishouding. In de gemeente Haarlem is hiervan de **Liniewal bewesten Spaarndam** nog beleefbaar.

STERK FRONT

De plekken in de Stelling van Amsterdam die niet onder water konden worden gezet, moesten extra worden beschermd. Deze plekken lagen vaak in de buurt van (water)wegen en dijken en worden accessen genoemd. Om deze plaatsen te beschermen werden forten en batterijen gebouwd. De soldaten hadden hier een veilig heenkomen en er konden wapens worden opgesteld. Als een sterk front lagen de gebouwen verscholen in het landschap. Klaar om de vijand de weg te versperren.

In gemeente Haarlem is **Fort bezuiden Spaarndam** nog beleefbaar. Het maakt onderdeel uit van de positie van Spaarndam. Dit fort verdedigde de Slaperdijk en het Noorder-Spaarne met de daarlangs lopende weg.